

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за еднѣ годинѣ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованіа-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полиціа, въ грунѣ, или въ пощенскы тилбры (пулове), Нѣмскы, Прускы, Рускы и Французскы, на Редакторѣ-тъ у Американѣ Ханѣ въ Цариградѣ. Извѣстія сѣ вѣштыятъ по 2 гр. на редѣ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 8 ЮНІЙ 1878.

Брой 23.

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстѣваемъ на онѣзи отъ спомоществователи-тъ си които ни сѣ прѣдплатили само за 6 мѣсеца че ерме-то на тѣхны-тъ спомоществованія сѣ свѣршава на край-тъ на Юніа, и че ный не ще можемъ да имѣ прашамы вѣстници-тъ имѣ слѣдъ това ерме ако не ни прѣдплатятъ и за други-тъ 6 мѣсеца на годинѣ-тъ.

Цѣна-та за 6-тъ мѣсеца ще бѣде три четвърти отъ бѣло меджидіе. Кайме не ни е прѣсто.

“ДѢ ТИ, СМЪРТЕ, ЖИЛО-ТО?” (1)

3.

Въ два-та прѣдидущы членове ный изложихмы причины-тъ защо хора-та сѣ боѣтъ толкова много отъ смърть-тъ, но въ сѣщо-то врѣме казахмы че нѣкой сѣ появилъ който можалъ сѣ въскрѣшеніе да каже: “ДѢ ти, смърте, жило-то?”

Кой е този който може така безъ страхъ да посрѣщне нашія голѣмы неприятели? Нѣкой философъ ли е, който е изслѣдвалъ всички-тъ тайны на животъ-тъ и на смърть-тъ, и който чрѣзъ много издирванія наконецъ е открылъ нѣкой лѣкъ за смъртоноснѣ-тъ отровѣ на жило-то на този неприятели? Прочетѣте списанія-та на древни-тъ писатели, посѣтѣте дневны-тъ философы и послушайте думы-тъ имѣ и виждѣте дали такъвъ въскрѣтителенъ и радостенъ выкъ е излѣзълъ нѣкога отъ тѣхны-тъ усты? Наистинѣ нѣкои така сѣ стегнали души-тъ си и сѣ закоравили сѣрдца-та си щото тѣ сѣ можали да выкатъ: “Ела, неприятели, жили, смърте, жили. Отъ тебе азъ не бѣгамъ; азъ можъ да търпѣмъ жило-то ти.” Но никой отъ тѣхъ не въскрѣцава радостно: “ДѢ ти, смърте, жило-то?”

Има други, които безъ да обзрижтъ вниманіе на гласъ-тъ въ себе си или на печалны-тъ събитія въ ежедневный-тъ си животъ или на свидѣтельство-то на всички-тъ минжлы вѣкове, сѣ стараѣтъ да сѣ убѣдятъ че смърть-та нѣма жило. Ако и да виждатъ разоренія-та които тя прави, изворы-тъ отъ слъзы които тя отваря, и рыданія-та и пѣшканія-та които тя възбужда; и ако и да сѣзнаватъ сами страхове-тъ които дождатъ отъ приближаваніе-то ѣ, то тѣ пакъ казватъ и постоянно повтарятъ “О смърте, ты нѣмашъ жило.” Праздны думы; смърть-та има жило, и тѣ знаѣтъ и ный всички знаемъ че има. Онѣзи които говорятъ така за смърть-тъ сѣ пустословны утѣшители.

Но нека чуемъ сега оногова, който казва: “ДѢ ти, смърте, жило-то?” Нека го послушамы като говори на този ужасенъ неприятели:

“О смърте, азъ тя знаѣмъ; ты си еднѣ неприятели, ты имашъ едно жило, едно смъртоносно жило. Едно врѣме азъ сѣ бояхъ отъ тебе; когато ты заплаши домъ-тъ ми или обывчны-тъ ми,

мое-то сѣрдце бѣше наскърбено и смутено, и при всякой знакъ на приближаваніе-то ти азъ треперяхъ; но азъ не ся боѣхъ вече отъ тебе; ако и да сѣ приближавашъ, азъ не треперѣхъ; и ако и да влазашъ въ домъ-тъ ми, азъ не ся смущавамъ, защото ты нѣмашъ вече жило. Ты си могущественна, о смърте; но ты си посрѣщнула едного който е по-могущественъ даже отъ тебе, който ты е побѣдилъ и който ти е отнелъ жило-то. Ако и да можешъ още да мя безспокоишь до нѣкѣдѣ, и да ми нанесешъ приврѣменнѣ скърбъ, ты не можешъ да мя убѣдѣшь. Ты си напстинѣ еднѣ неприятели, но побѣденъ неприятели — безсиленъ да ми докарашь сѣщинежъ вредъ.”

Но кой е този който е говорилъ така за смърть-тъ? Просто человекъ ли е този който е можалъ да говори съ такавъ смѣлость за този голѣмъ неприятели? Да, той е еднѣ человекъ като насъ. Той е былъ нѣкога толкова страхливъ и толкова смутенъ при приближаваніе-то на смърть-тъ колкото мы ный сега. Отдѣ е прочее тѣзи радостна смѣлость? Отдѣ сѣ е научилъ той да посрѣщне така безбоязненно този голѣмъ неприятели? Той е былъ наистинѣ умнѣ человекъ; но негова-та мѣдрость е сѣстояла отчасти въ това, че той сѣ научилъ че мѣдрость-та на този свѣтъ не може да го научи какъ да посрѣщне и да побѣди голѣмый-тъ си неприятели. Той е стоялъ години врѣме при нозѣ-тъ на философы-тъ, но той не сѣ е научилъ тамъ да казва: “ДѢ ти, смърте, жило-то?” Тогава той трѣбва да е былъ нѣкой свѣтъ человекъ, на когото сѣрдце-то никога да не сѣ е осквернявало отъ грѣхъ-тъ, на когото нозѣ-тъ никога да не сѣ е отдалечавали отъ пѣтеки-тъ на правдѣ-тъ, и на когото животъ-тъ да е былъ толкова чистъ и толкова непороченъ щото въ негово-то сѣрдце да не е имало сѣзнаніе на грѣхъ. Не, той не е былъ такъвъ. Този человекъ е былъ нѣкога “хулители, гонители и обесчестители,” който исповѣдалъ че былъ первый-тъ отъ грѣшны-тъ. Да, този който е говорилъ така смѣло и даже радостно за смърть-тъ, е былъ нѣкога еднѣ бѣденъ, слабъ, страхливъ и грѣшенъ человекъ като насъ.

Кой отъ насъ, пріятели, не желае и той да може да каже съ въскрѣшеніе: “ДѢ ти, смърте, жило-то?” Кой отъ насъ не бы цѣнилъ по-высоко отъ злато и сребро увѣреніе-то че и той ще може като Ап. Павла да въстѣржествува надъ голѣмыя си неприятели? И за насъ е възможно да придобьемъ едно такова увѣреніе. Можебы че ный не ще можемъ да го придобьемъ свѣршенно до умирающыя си часъ; но всякой отъ насъ може даже сега да сѣ избави отъ прѣдидущы-тъ си страхове, и когато доде дѣйствително да сѣ бори съ смърть-тъ, той може да каже като Ап. Павла; “ДѢ ти, смърте, жило-то?”

Но какъ можемъ ный да придобьемъ такавъ еднѣ побѣдѣ? Не чрѣзъ человекъ мѣдрость или силѣ. Человѣческа-та мѣдрость може да рѣши много мѣчны задачи, но тѣзи задачи ты не може да рѣши. Человѣческа-та сила може да надвѣе много противницы, но този противникъ ты не може да свали. Трѣбва ли да търсимъ избавленіе като сѣ трудимъ да забравимъ нашія неприятели и опасности-тъ на които мы изложены отъ неговы-тъ нападенія? Трѣбва ли да сѣ прѣдадемъ свѣршенно на работѣ-тъ си или на удовольствія-та си, така щото да не помыслямы че ный трѣбва да сѣ боримъ съ такъвъ еднѣ неприятели? Мнозина правятъ тѣй, но борба-та по тѣзи причинѣ ще ли да сѣ отложи еднѣ часъ, или ще ли да стане по-малко смъртоносна? Не, никакъ.

Трѣбва ли да сѣ трудимъ да лишимъ смърть-тъ отъ жило-то ѣ, като сѣ обхождамы както трѣбва къмъ подобны-тъ си чрѣзъ добры дѣла и добры услуги?

Истина е че такыва дѣла и услуги сѣ нужды, но Ап. Павелъ не побѣди смърть-тъ по този начинъ. Той не постигъ въ борбѣ-тъ, уповающъ сѣ на своѣ-тъ мѣдрость или силѣ или правдѣ. Той казва: “Благодареніе Богу, който ны правн выжгы да мы побѣдители въ Христа.” Да, той е въстѣржествувалъ чрѣзъ Иисуса Христа, и чрѣзъ сѣщны-тъ могущественъ Избавитель всякой отъ насъ може да спечели побѣдѣ, защото Иисусъ е побѣдилъ смърть-тъ. Борба-та е была жестока, но Иисусъ е въстѣржествувалъ. И ако прибѣгнемъ при него и сѣ прѣдадемъ свѣршенно нему, ный нѣмашъ нужды да сѣ боимъ вече отъ нашія силенъ неприятели. Тогава ный можемъ спокойно, да чакамы приближаваніе-то му, защото той не може да ни нанесе нѣкой сѣщинежъ и трайнѣ вредъ. Нека доде, защо да сѣ боимъ отъ него? Нека удря внезапно; не вреди, защото ный мы вече приготвени. Нека стои на пусѣхъ, той не може да нападне ненадѣйно Оногова който ны защищава. Той не може да хвърли на насъ ни еднѣ отъ стрѣлы-тъ си додѣто не му сѣ позволи отъ Оногова подѣ покровительство-то на когото ный сѣ намирамы. Ако вѣдѣствува жилища-та ни и удари малкы-тъ ни чада, нашы-тъ сѣрдца не трѣбва да сѣ смущаватъ, защото той не върши вече своѣ-тъ сѣ работѣ, но работѣ-тъ на Оногова който го е пратилъ — Добрый-тъ Пастыръ който прибира агнета-та на стадо-то си въ небесный-тъ жгълъ. Ако лиши домъ-тъ ни отъ бащѣ или майкѣ, отъ братъ или сестрѣ, той приготвя така едно по-добро мѣсто въ дома ни и въ сѣрдца-та ни за Оногова, който ще бѣде за насъ по-милъ даже отъ бащѣ или майкѣ. Ако доде за да ны ограби, той ны осиромашава само за да можемъ да сѣ обогатимъ още повече. Той ны лишава отъ тѣнно-то за да можемъ

да придобьемъ нетѣнно-то. Той отнема отъ рѣцѣ-тъ ни земны-тъ съкровища за да можемъ да гы имѣемъ въ небесны съкровища.

Освѣтъ това нашы-тъ великѣ Избавитель е лишилъ смърть-тъ отъ жило-то ѣ. Жило-то на смърть-тъ е грѣхъ-тъ, и Иисусъ Христосъ е отнелъ грѣхове-тъ ни. Ако и да мы грѣшници, като сѣ уповавамы искренно на него, ный не ще имамы вече никое обличеніе на свѣсть-тъ за грѣхове. Ако и да мы недостойны, като сѣ уповавамы на негово-то ходатайство, Богъ сѣ примирява съ насъ и ный можемъ да стоимъ прѣдъ него спокойно. Ако нашы-тъ прѣстѣпленія и да сѣ почти безъ брой, негова-та крѣвь очисти отъ всякой грѣхъ. Ако сѣрдца-та ни и да сѣ осквернены, неговы-тъ Духъ може да гы прѣчисти свѣршенно, така щото ный не трѣбва вече да сѣ боимъ отъ да сѣ появимъ прѣдъ Бога. Ако сѣ уповавамы свѣршенно на Иисуса Христа за прощеніе-то на грѣхове-тъ ни и за прѣчистваніе-то на сѣрдца-та ни, и ный можемъ да кажемъ като Ап. Павла: “ДѢ ти, смърте, жило-то? дѢ ти, аде, побѣда-та. Жило-то на смърть-тъ е грѣхъ-тъ, и сила-та на грѣхъ-тъ е законъ-тъ; но благодареніе Богу, който ны даде побѣдѣ-тъ чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа.”

ВѢРА-ТА НА ЕДИНЪ ФИЛОСОФЪ.

Иосифъ Хенри, еднѣ отъ най-отличны-тъ профессоры на естественны-тъ науки въ Америкѣ, наскоро прѣди смърть-тъ си писалъ на еднѣ отъ пріятели-тъ си слѣдующе-то писмо върху сѣществованіе-то на Бога:

Ный живѣемъ въ еднѣ вселеннѣ изложенъ на промѣненія; нищо не остава сѣщо-то отъ еднѣ минутѣ до други, и всяка минута има своѣ-тъ си исторіѣ. Ный сѣ носимъ отъ постоянно измѣняемы-тъ събитія по посожѣ-тъ на наше-то назначеніе, и въ край-тъ на годинѣ-тъ ный сѣ намирамы доста отдалечени отъ точкѣ-тъ на почнуваніе-то ѣ. Колко кратко е пространство-то между двѣ-тъ главны точки на земно-то ни поприще — точка-та на рожденіе-то и точка-та на смърть-тъ; и при това каква вселенна пълна съ чудеса сѣ прѣдставя намъ въ бързо-то ни тичаніе прѣзъ това пространство! Колко малка е мѣдрость-та който человекъ може да придобие прѣзъ живота си; и колко малко е извѣстно-то когато сѣ сравни съ неизвѣстно-то даже при натрупаны-тъ познанія на милионы животы посредствомъ искусство-то на печатаніе-то!

Колко въпроси ны притискатъ когато размыслимъ за вселеннѣ-тъ! Отдѣ идимъ ный? Каква е цѣль-та на сѣзданіе-то ни? Каквы тайны отъ неизмѣримѣ дълбочинѣ ны окружають отъ всякѣ странѣ! Но слѣдъ всички-тъ нашы въззрѣнія (спекулаціи) и опытанія да схванемъ зада-

(1) 1 Кор. 15; 55—57.

чж-тж на вселениж-тж, онова, което най-добре изяснява и свързва явления-та и, е учение-то за съществуване-то на едно Духовно Същество, безкрайно по мъдрост, по сила, и по всички-тж божественни съвършенства; което съществува винаги и навсякъде; което ни е създало съ умственни способности достатъчни до нѣкъдѣ да проумѣятъ дѣйствіята му тъй, както тѣ ся явяватъ въ естество-то, чрезъ онова което ся нарича "наука." Това Същество е неизмѣнимо, и слѣдователно неговы-тж дѣйствія, когато условия-та сж същы-тж, сж винаги съобразны съ същы-тж закони. Събитія, които сж ся случили прѣди хиляды години, при същы-тж условия ще ся случатъ пакъ слѣдъ хиляды години. Наистинж, една вселенна безъ да ся управлява споредъ нѣкои закони не бы показала знакъ за единъ умный управитель. Въ научно-то изяснение на физически-тж явления ный пріемамы съществуване-то на едно начало което има свойства достатъчны да произведе слѣдствія-та които ный наблюдаваме; и когато начало-то така пріето изяснява чрезъ логически доводи отъ него всички-тж явления, ный го наричамы теоріи; така ный имамы теоріи-тж на свѣтлинж-тж, теоріи-тж на электричество-то и т. н. Нѣма доказателство, обаче, за истинж-тж на тѣзи теоріи освѣнъ че тѣ изясняватъ явления-та. Но това доказателство е достатъчно за въ кой да-е случай въ който всяко явление ся изяснява напълно.

Съгласно съ този наученъ възгледъ, върху какво доказателство ся основава върване-то въ съществуване-то на единъ Създателъ? Първо, една отъ истини-тж добръ установены отъ опытность въ мой-тж умъ е че азъ имамъ въ себе си едно мисляще и съ волѣ начало, способно за умственж дѣятелность и за нравственно чувствование. Второ, на мене е тоже ясно че вы имате едно подобно духовно начало въ себе си, понеже когато азъ вы попытамъ за единъ понятенъ въпросъ, вы ми давате единъ разуменъ отговоръ. Трето, когато разгледамъ дѣйствія-та на естество-то азъ намирамъ навсякъдѣ въ тѣхъ разумны наредбы, и нѣща назначены за опрѣдѣлены цѣли точно каквы-то намирамъ въ дѣйствія-та на чловѣка; и отъ това азъ заключавамъ че тѣзи два класса дѣйствія произлизатъ единакво отъ разумны същества. Още, азъ намирамъ въ мой-тж си умъ идеи за право и криво, за добро и зло. Прочее, тѣзи идеи съществуватъ въ вселениж-тж, и за това тѣ образуватъ единъ основж на нашы-тж идеи за единъ нравственж вселениж. При това понятія-та за добро които ся намиратъ между нашы-тж идеи може да ся отдадѣтъ само на едно Същество съ безкрайны съвършенства като онова което ный назоваваме "Богъ." Отъ другж странж, ный съзнаваме че имамы такыва лошы мысли и наклонности щото ный не можемъ да ся сблизимъ съ едно Божественно Същество, което е управитель-тж на всичко, нито даже да просимъ милость отъ него безъ ходатайство-то на Оногова който може да ся побратими съ насъ."

Смирение-то е основный-тж камѣкъ въ образуване-то на Христіанскы-тж характеръ, а гордость-та е най-гольмий-тж неприятель на Бога и на чловѣка.

Богъ знае отъ какво ся нуждаемъ прѣди да го искамы, и той само чака да го просимъ отъ него. Той чува всякой

дѣтскы плачъ, всяко скърбно въздышаніе и всякж срдечнж молитвж.

Молитва-та е едно поднасяне на нашы-тж желанія на Бога за нѣща пріятны на неговж-тж волѣ, въ име-то и чрезъ ходатайство-то на Исуса Христа.

Мнозина възрастни хора сж впадени толкова много въ земаіе-даване-то си щото тѣ нѣматъ нито врѣме нито наклонность да мислятъ за небе-то. Колцина, които ся приближаватъ до гробъ-тж, постоянно ся отдалечаватъ отъ небе-то. Нѣкога тѣ сж мислили да ся приготвятъ за него, но види ся че Сатана-та въ нѣкой зѣлъ частъ ги прѣднелъ и ги направилъ да го забравятъ. Веднѣждъ прѣддани да печелятъ пары, тѣ не искатъ да знайтъ вече за никой другъ прѣдмѣтъ.

Какво жалостно зрѣлище прѣдставлява единъ старецъ, който ся приближава до гробъ-тж, да показва единъ неасытнж жаждъ за злато! И колко често трѣбва да дохожда на умъ-тж на нѣкон че тѣ сж были по-близо до небе-то прѣди години отколкото сега. Ако въ този періодъ на старость-тж една мысль трѣбва да прѣобладае, колко по-добре бы было щото тѣзи мысли да бжде Богъ вмѣсто Маммонъ, Небе вмѣсто Свѣтъ.

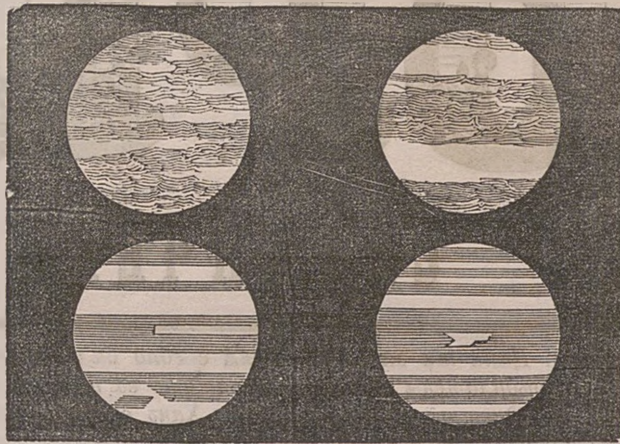
Единъ старецъ, който поминалъ Христа когато отъ старость всичко друго забравилъ, като ходялъ единъ день изъ кѣщи видѣлъ лице-то си въ едно огледало, и като мислялъ че то было другъ чловѣкъ, казалъ му така: "Старче, ела при Исуса. Вы трѣбва да умрете наскоро. Елате и спасете ся сега."

Читателю, ако си остарялъ, гледай да имашъ за утѣшеніе нѣщо по-добро отъ пары. Дано да можешъ, като Фарадей единъ прочутъ естествоиспытатель, да кажешъ: "Мои-тж способности ослабватъ отъ день на день, но ный смы честити че истинно-то добро не съетон въ тѣхъ. При ослабване-то имъ, дано да ны оставятъ като дѣтица, като ся уповаваме на милостивый-тж Отецъ и пріемемъ неисказаниж-тж му дарбж — Исуса Христа."

Ный винаги намирамы хиляды извиненія за нашы-тж най-гольмы погрѣшки; но ако нѣкой ны онеправди най-малко, обида-та често ся счита непростима. Ный намирамы много причины за да осждамы събда си, но ни единъ за да го извинимъ.

Чрезъ вѣрж-тж ный придобивамы венчкы нѣща. Може да ся случи да не пріемемъ свѣтскы добрины, но вмѣсто тѣхъ благодать-та Христова, която е много по-вырховна, ще ни ся даде. Нека да ся молимъ особенно за благоуспѣваніе-то на души-тж ни, и нашы-тж молитвы ще бждѣтъ услышаны.

Най-напрѣдъ седмый день на седмиж-тж е былъ опрѣдѣленъ като святъ день за поменъ на сътвореніе-то; но отпослѣ първый-тж день на седмиж-тж ся е опрѣдѣлилъ за такъвъ, и то за поменъ на Христово-то спасително дѣло, което е по-славно отъ само-то міросъздание. Много по-мжно е было чловѣци-тж да ся избавятъ нежели да ся създадѣтъ. Богъ съ единъ думж създаде свѣтъ-тж, но Исусъ Христосъ трѣбваше да пролѣе кръвь-тж си за да го избави. Кой не ще пази святъ день-тж, който самси Богъ е опрѣдѣлилъ за поменъ на това дѣло?

Телескопически изгледы на Юпитера.

ЮПИТЕРЪ.

Юпитеръ е най-гольма-та планета отъ Слънечнж-тж системж, и ако и да е много по-далечъ отъ насъ, нежели Меркурій, Венера или Марсъ, то пакъ слѣдъ Венерж той прѣдставя най-привлекателенъ изгледъ на небе-то. Той сега ся види вечеръ прѣди полунощъ, и свѣтлина-та му расте и ще расте до 13-й Юлія, когато той ще бжде най-свѣтълъ.

Обемъ-тж на Юпитеръ е по-гольмъ отъ обемъ-тж на всички-тж другы планеты заедно, така щото тѣзи голѣма планета и четири-тж ѣ спжтници, които ся въртятъ около неѣ, образуватъ единъ чудеснж системж самы по себе си, — една система на коѣто астрономи-тж сж ся удивлявали и продължаватъ още да ся удивляватъ. Обемъ-тж на тѣзи планетж е 1230 пѣти по-гольмъ отъ обемъ-тж на земѣ-тж, но понеже плътность-та на нашж-тж планетж е около 4 пѣти по-гольма отъ плътность-тж на Юпитера, то маса-та на Юпитера е само около 300 пѣти по-гольма отъ масж-тж на земѣ-тж. Плътность-та на Юпитера е почти колкото плътность-та на Слънце-то. Діаметръ-тж на Юпитера е вѣроятно около 85,000 мили т. е. около 11 пѣти по-гольмъ отъ діаметръ-тж на земѣ-тж, и отъ това повърхность-та му ся смѣта да е 115 пѣти по-гольма отъ повърхность-тж на нашж-тж планетж.

Горни-тж бѣлѣжки за голѣминж-тж на Юпитера ны водятъ до едно важно заключеніе относительно до силж-тж на тяжесть-тж по повърхность-тж на тѣзи планетж. Тѣзи сила ся смѣта да е 2 1/2 пѣти по-гольма тамъ отколкото по лице-то на земѣ-тж, т. е. единъ чловѣкъ, който тежи 50 оки тука на земѣ-тж, ще тежи 125 оки на Юпитера, ако ся принесе, тъй както си е, на опѣзи планетж. Отъ това може да ся заключи че по Юпитера единъ чловѣкъ отъ срѣднѣж-тж голѣминж и тяжесть на земны-тж жители щѣше да бжде толкова тежкъ, щото той не бы можилъ да ходи лесно нито пакъ да върши много бързж работж. Слѣдователно, ако има жители на Юпитера съ тѣла и съставъ подобны на нашы-тж (което е твърдѣ съмнително), то тѣ за да бждехъ тъй пѣргави и чеврсти както насъ, трѣбваше да бждѣтъ само 2 1/2 крака на высочинж и въ другы отношенія съразмѣрно малкы.

Любопытно е да сравнимъ съ тѣзи прѣсмѣтанія на нѣпѣшны-тж астрономы прѣсмѣтанія-та направены отъ другж точкж зрѣнія отъ единъ староврѣмененъ астрономъ Вулфій. Той не само утвърждава че има жители на Юпитера, но доказва че тѣ трѣбва непрѣменно да сж много по-гольми отъ жители-тж на земѣ-тж. Негово то доказателство е слѣдующе-то: Въ оптикж-тж ся доказва че зѣница-та на око-то ся свива и ся распуска споредъ степенъ-тж на свѣтлинж-тж коѣто тя посрѣща. Но понеже слънчева-та свѣтлина върху Юпитера е само 1/25 часть отъ онѣзи върху земѣ-тж,

то зѣница-та на очі-тж на Юпитеровы-тж жители трѣбва да бжде много по-гольма отъ нашж-тж. Зѣница-та на око-то, той казва, трѣбва да има единъ постояннж съразмѣрность съ кѣлбо-то на око-то, а кѣлбо-то на око-то ся останжлж-тж часть на тѣло-то така щото въ животны-тж колкото е по-гольма зѣница-та, толкова е по-гольмо око-то, и колкото по-гольмо око-то, толкова е по-гольмо тѣло-то. И по този начинъ той заключава че понеже жители-тж на Юпитера трѣбва да иматъ много по-гольмы очі отъ насъ, то трѣбва да иматъ и много по-гольмы тѣла. Вулфій доказва че голѣмина-та на Юпитеровы-тж жители трѣбва да е колкото голѣмина-та на Васанскы-тж царя Ога, на когото жетѣзний-тж одръ е былъ 9 лакти на дължинж и 4 на ширинж. Тѣзи въззрѣнія сж повече любопытны отколкото полезны, понеже отъ най-точны-тж наблюденія на нѣпѣшны-тж астрономы ся види твърдѣ съмнително дали е възможно за същества като насъ да живѣятъ на Юпитера. Трѣбва, обаче, да кажемъ и това че не ся е доказало разумны същества отъ никакъвъ видъ не могатъ да живѣятъ тамъ.

Срѣдно-то отстояніе на орбитж-тж на Юпитера отъ слънце-то е повече отъ пѣти по-гольмо отъ срѣдно-то отстояніе отъ слънце-то на земнж-тж орбитж, т. е. Юпитеръ ся върти около слънце-то въ единъ орбитж, която е вѣроятно повече отъ 475,000,000 мили далечъ отъ това срѣдоточно свѣтило. Въ тѣзи орбитж той прѣминува по около 30,000 мили на часъ-тж, което е повече отъ два пѣти по-малка отъ скоростъ-тж на земѣ-тж и на нѣпѣшнж орбитж. Споредъ тѣзи свѣдѣнія Юпитеръ извършва пѣтуване-то си около слънце-то въ 4,332 1/2 отъ нашы-тж дни. Той ся върти около ось-тж си въ едно много по-кратко врѣме отъ земѣ-тж, т. е. въ 9 час. 55 мин. и 26 сек. така щото скоростъ-та на всички-тж прѣдмѣты при неговый-тж Екваторъ достига до 20,000 мили на часъ-тж, нѣщо което е много по-лесно да ся чете отколкото да ся проумѣе. Тѣзи голѣма скорост на Юпитеровж-тж повърхность при Екваторъ-тж му е имала едно твърдѣ значително вліяніе върху формж-тж на Юпитера, която е твърдѣ много сплоснѣ при полюсы-тж — много повече отъ нашж-тж земѣ. Голѣма-та скорост на Юпитера въ въртѣніе-то му около слънца му прави слънце-то и звѣзды-тж ся виждатъ да минуватъ надъ него тѣмъ дѣ скоро. Слънце-то минува надъ еднѣ пространство равно на видимый-тж діаметръ, както ный го видимъ, въ 3 секунды, и понеже слънце-то ся виждѣ много по-малко отъ повърхность-тж на Юпитера отколкото отъ лице-то на земѣ-тж, то по тѣзи причинж това бързо движеніе бы было много по-забѣлѣваемо тамъ.

Понеже Юпитеръ е 5 пѣти по-далечъ отъ слънце-то отколкото е земя-та, то пріема отъ него около 25 пѣти по-малка свѣтлина и топлинж отколкото пріема земя-та; но това, дѣто Юпитеръ раждава много повече свѣтлинж, съразмѣрно съ свѣтлинж-тж коѣто той пріема, отколкото планеты-тж които сж съставены като Марсъ и Земя-та, е было една отъ причини-тж, които сж накарвали Проф. Проктора да прѣдполага Юпитеръ, както Слънце-то, е така съставенъ щото да дава свѣтлинж и топлинж отъ само-себе си.

Ось-та на Юпитера е почти отвѣсна къмъ площъ-тъ на орбитъ-тъ му така щото никакво чувствително промѣненіе на годишны-тъ врѣмена не става върху оныхъ планетъ.

Юпитеръ съ свои-тъ четири спътници, както ся види съ телескопъ-тъ, е много красенъ. Спътници-тъ му прѣдставятъ единъ любопытенъ изгледъ тъй както тѣ постоянно промѣняватъ мѣста-та си около него. Тѣ понѣкога ся виждатъ два отъ единъ-тъ странъ и два отъ другъ-тъ. Другъ пакъ три отъ тѣхъ ся виждатъ на единъ-тъ странъ, а четвъртый-тъ остава на другъ-тъ странъ или бива невидимъ задъ планетъ-тъ, а понѣкога и четири-тъ биватъ на единъ-тъ и сѣщъ-тъ ѣ странъ. Тѣзи спътници понѣкога минуватъ надъ повърхность-тъ на Юпитера и ся виждатъ като черны валчасты пятна върху неѣ. Повърхность-та на самъ-тъ планетъ, като ся види съ доста силенъ телескопъ, прѣдставя единъ нарѣсенъ наружность: нѣкопъ ивички, кога свѣтлы кога темны, ся простиратъ отъ единъ-тъ странъ до другъ-тъ успоредны съ экваторъ-тъ. Тѣзи ивички често ся промѣнятъ нагледъ, и понѣкога твърдѣ бързо. Бѣлы-тъ ивички ся виждатъ да сѣ голѣми слоеве отъ гѣсты облацы, които пълнятъ атмосферъ-тъ на Юпитера. Черны-тъ ивички ся виждатъ да сѣ отверстія между облацы-тъ, но тѣ може да сѣ само темны-тъ лица на единъ по-доленъ слой облацы, върху които лучи-тъ на слънце-то немогъ да достигнѣтъ по причинъ на повисоки облацы. Отъ това ся види че е съмнително дали сѣщинска-та повърхность на Юпитера може да ся види отъ земѣ-тъ.

Слѣдующы-тъ подробности относително до спътници-тъ на Юпитера сѣ любопытны. Първый-тъ отъ тѣхъ има единъ діаметръ около 2,440 мили и ся заврѣща около планетъ-тъ въ около 42 часа и въ единъ орбитъ 278,500 мили далечъ отъ неѣ. Второй-тъ, който има единъ діаметръ отъ 2,190 мили, е далечъ отъ Юпитера 443,000 мили и занимава около 3 1/2 дни въ заврѣщаніе-то си. Діаметръ-тъ на третій-тъ е 3,580 мили, отстояние-то му отъ планетъ-тъ е 707,000 мили, и врѣме-то на заврѣщаніе-то му е повече отъ 7 дни. Четвъртый-тъ има единъ діаметръ отъ 3,060 мили, отстояние-то му е 1,243,000 мили и зема 17 дни за заврѣщаніе-то си.

Свѣтлина-та, коѣто тѣзи четири спътници даватъ на Юпитера, не е толкова голѣма колкото нѣкопъ бы помислили. Тѣ сѣ толкова далечъ отъ слънце-то щото тѣ приематъ и отражаватъ твърдѣ малкъ свѣтлинъ сравнително съ нашъ-тъ лунъ. При повърхность-тъ на Юпитера видима-та голѣмина на първый-тъ му спътникъ е малко по-голѣма отъ голѣминъ-тъ на лунъ-тъ. Видимый-тъ діаметръ на второй-тъ е малко повече отъ половинъ-тъ діаметръ на земнъ-тъ лунъ. Третій-тъ ся види да има сѣщъ-тъ голѣминъ на второй-тъ, ако той и да е дѣйствително най-голѣмый-тъ отъ всѣхъ-тъ. Видимый-тъ діаметръ на четвъртый-тъ е само 1/4 отъ діаметръ-тъ на лунъ-тъ. Прѣсмѣтнѣло ся е че свѣтлина-та на всѣхъ-тъ тѣзи спътници заедно при пълнъ-тъ имъ фазъ е само около 1/10 колкото свѣтлина-та на нашъ-тъ лунъ кога е пълна. Какво понятие придобывама за величіе-то и разнообразіе-го на Божіе-то рѣкотвореніе тъй както ни ся прѣдставя отъ това кратко разглеждане на Юпитера и на спътници-тъ му!

Н. Х. Х.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

КОНТЪ АНДРАШИ ВЪРХУ ДОГОВОРЪ-ТЪ НА СВ. СТЕФАНЪ.

Най Фрай Пресе, Віена.

Контъ Андраши за пръвъ пакъ говори сега ясно върху Источный-тъ Въпросъ. Споредъ него три главны точки има въ Договоръ-тъ на които Австро-Унгарія е противна. Той не казва каква Българія е угодна нему, но само че тя, както е начертана въ Договоръ-тъ, щѣла да повреди Австрійскы-тъ интересы. Тя щѣла да потъпче право-то на другы-тъ народности и да прѣнѣтсвува на Турціѣ да ся поддържа за напѣдъ независимо въ прѣобразованіе-то си положеніе.

Второ-то възраженіе на Контъ Андраши на Договоръ-тъ е за занимање-то на Българіѣ за двѣ години отъ Рускѣ войскѣ. Подъ това условіе ся разбира че и Руманія ще бѣде занята прѣзъ сѣщъ-то врѣме отъ Рускѣ войскѣ, коѣто ще има право да минува прѣзъ неѣ. Той счита врѣме-то на занимање-то за твърдѣ дълго и за вредително на търговіѣ-тъ и на промышленность-тъ. Онова кое-то той искалъ да каже е че двѣ годишно занимање на Българіѣ и Руманіѣ бы было опасно за Австріѣ и за цѣлѣ Европѣ. Сѣщинска-та причина за що такава наредба не бива да ся приема е че тя бы дала врѣме на Руссы-тъ да установятъ такъвзи редъ въ Българіѣ, който може да продължи управленіе-то имъ въ юго-источнѣ Европѣ.

Трето-то възраженіе ся относно на прѣдлагаемо-то уголъменіе на Сърбіѣ и Чернагорѣ. Контъ Андраши и тука не казва цѣлѣ-тъ истинъ; той само ѣ показва отдалечъ. Той не е противенъ на едно умѣренно уголъменіе на Сърбіѣ и Чернагорѣ, и не може да бѣде противенъ, защото Австрійскый-тъ прѣдставитель въ Цариградскѣ-тъ Конференціѣ ся съгласилъ да ся устѣпятъ нѣкопъ земи на тѣзи Държавицы. Но той не бы ся съгласилъ да имъ ся дадѣтъ всѣхъ-тъ мѣста назначены въ Договоръ-тъ, защото тѣ быхъ прѣчили на Австрійскы-тъ съобщенія съ Истокъ и быхъ образували Държавы, които рано или късно быхъ принудили Австро-Унгаріѣ да защищава права-та си съ оржіе. Това обаче не е цѣло-то възраженіе. Истина-та е че Договоръ-тъ дава на Чернагорѣ пристанища на Адриатическо-то море, дѣто Руска-та флота може да има прибѣжище, и това нито Австрія нито Италия не бы позволили.

Ный удобрявама всѣхъ-тъ възраженія на Контъ Андраши на Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, но ный не можемъ да не ся попытамы какъ могътъ тѣ да ся съгласятъ съ поведеніе-то му прѣзъ послѣдны-тъ двѣ години. Ный само ся надѣвамы че той ще настоява щото тѣ да ся зематъ въ вниманіе въ Конгресъ-тъ.

Танъ, Паризъ.

Нѣкои вѣстници мыслятъ че Австрійско-то Правительство ся безпокоп отъ споразумѣніе-то, кое-то ся види да е станѣло между Англіѣ и Руссіѣ. Споредъ тѣхъ то ся бои, защото тѣзи двѣ Силы сѣ прѣнебрегли неговы-тъ интересы, и за това то ся въоръжава. Другы, напротивъ, утвърдяватъ че военны-тъ приготовления ставатъ съ цѣлъ за присѣдиненія, които Правительство-то имало намѣреніе да направи. Споредъ наше-то мнѣніе *Фремденблатъ* и *Пресе* иматъ право като казватъ че военны-тъ мѣркъ, които сѣ зели въ Далмаціѣ и въ

Трансильваніѣ, сѣ само прѣдпазванія срѣщо единъ борбѣ, коѣто може да ся появи или между Турцы-тъ и Черногорцы-тъ или между Руссы-тъ и Руманы-тъ. Нѣколко въоръжени полкове были назначени да придружѣтъ бѣжанцы-тъ въ Боснѣ, кога-то ся рѣши да ся заврѣнѣтъ на родны-тъ си мѣста.

Опiniоне, Римъ.

Отъ послѣдны-тъ обявленія на Контъ Андраши прѣдъ Унгарскѣ-тъ Делегациѣ може да ся заключи че има едно тайно споразумѣніе между Англіѣ и Австро-Унгаріѣ, защото той никакъ не ся показалъ че ся безпокоп отъ прѣговоры-тъ между Англіѣ и Руссіѣ. Види ся че Австрійско-то Правительство е увѣрено че Англія прѣдставлява общы-тъ права на Европѣ и частны-тъ на Австро-Унгаріѣ, защото послѣднѣ-та като има задъ себе си Германіѣ, коѣто е тѣсно свързана съ Руссіѣ, не е можала да устрои единъ смѣлѣ политикъ като Англіѣ.

Едно отъ най-забѣлѣжителны-тъ обявленія на Контъ Андраши е че въпросъ-тъ за Боснѣ и Херцеговинѣ не е рѣшенъ още. За това Австро-Унгарія, какъ-то занима островъ-тъ Ада Кале между Сърбскый-тъ и Руманскый-тъ брѣгъ на Дунава, тъй въ нѣкопъ обстоятелства може да занеме и Боснѣ и Херцеговинѣ.

ЛОРДЪ БИКЪНСФИЛДЪ И ФРЕНСКИЙ-ТЪ ПЕЧАТЪ.

Слѣдующе-то заемамы отъ *Дейли Нюзъ*: Френскы-тъ вѣстници и особенно *Републикъ Франсезъ* и *Танъ* ся показватъ твърдѣ ревностни поборници за Лордъ Бикънсфилда. "Англія," казватъ тѣ, "бѣше отслабѣла, но благодареніе на способности-тъ на Лордъ Бикънсфилда, коѣто чрѣзъ послѣдны-тъ ся политикъ ся показа истинскы Държавенъ мѣжъ, тя пакъ си зе мѣсто-то между првостепенны-тъ Държавы." Този языкъ на Френскый-тъ печатъ е лошъ знакъ за трайность-тъ на Френскѣ-тъ Республикѣ. И Наполеонъ III, чрѣзъ своѣ-тъ властолюбивѣ политикъ, бѣше достигналъ да направи щото Франция да ся счита за най-първѣ-тъ Държавѣ въ Европѣ, но всѣхъ знаемъ слѣдствія-та на тѣзи неговѣ политикъ. Види ся че Френци-тъ още не разбиратъ какъ нѣщо е народна свобода и народна длѣжность. И това не е чудно, защото тѣ сѣ были раздѣлени на много партіи. Тѣ похваляватъ Лордъ Бикънсфилда за онова кое-то Наполеонъ III направилъ чрѣзъ противаніе-то си на съединеніе-то на Италиѣ. Но разлика-та е тѣзи че кога-то Наполеонъ ся показваше противенъ на желанія-та на Италианцы-тъ, Френскый-тъ народъ стоеше равнодушнъ, а кога-то Лордъ Бикънсфилдъ ся показваше глухъ къмъ оплакванія-та на Христіанскы-тъ народности въ Турціѣ, Англіскый-тъ народъ направилъ всѣхъ щото тѣзи оплакванія да ся чуѣтъ не само въ Англіѣ, но и въ цѣлѣ Европѣ.

До колкото можемъ да проумѣемъ настоящъ-тъ политикъ на Лордъ Бикънсфилда, тя никакъ не ся съгласува съ мнѣнія-та му прѣди войнѣ-тъ. Той е готовъ да мѣни идеѣ-тъ си и убѣжденія-та си върху нѣкой въпросъ стига само да види че ще придобие нѣкоѣ сполукѣ и похвалѣ. Сѣщо-то бѣше и съ Френскый-тъ Императоръ. Додѣто Франция стоеше първа между Държавы-тъ, той бѣше готовъ да ся бие, откъмъ правъ-тъ или откъмъ кривъ-тъ странъ само за да постигне свои-тъ властолюбивы планове и да закрѣпи династіѣ-тъ си. Ако Лордъ

Бикънсфилдъ можаше да ны управлява както Наполеонъ III е управлявалъ Франціѣ въ продълженіе на 20 години, ный можамъ да ся съгласимъ съ мнѣнія-та на Френскы-тъ вѣстници за народнѣ-тъ свободѣ и народнѣ-тъ честь. Но ный имамы 200-годишнѣ опытность на свободнѣ Англіѣ, и познавама добрѣ дипломатическы-тъ лукавщины на Лордъ Бикънсфилда прѣзъ послѣдны-тъ двѣ години.

СОЦІАЛИСТИ-ТЪ ВЪ ГЕРМАНИѣ.

Единъ Германецъ пише слѣдующе-то до *Таймсъ*:

Хора-та ся пытатъ коѣ е причина-та дѣто въ толкова късо врѣме ставатъ двѣ покушенія върху животъ-тъ на единъ Императоръ какъ-то е нашъ-тъ. По-добро-сърдеченъ и по-пріятенъ человекъ отъ него нѣма въ Европѣ. Той не е нито гордъ, нито строгъ, нито пакъ деспотъ. Той е достѣпенъ за всѣхъ, и ся е мѣчилъ много за добро-то на Държавѣ-тъ си. Той сега е на край-тъ на поприще-то си, и негова-та старость го прави още по-достоуважаемъ. Освѣнъ това какъ-ва причина има за убиваніе-то на единъ старъ и опытенъ Императоръ, кога-то на слѣдникъ-тъ му е младъ и неопытенъ? Онѣзи, които познаватъ отблизо работы-тъ на Соціалисты-тъ, ще намѣрятъ лесно отговоръ-тъ. Соціалисты-тъ отъ нѣкое врѣме насамъ ся прѣдставятъ за исключителны поборници на населеніе-то, и тѣ си въображаватъ че сѣ намѣрили лѣкъ за страданія-та му. Споредъ тѣхъ, всѣхъ-тъ злины происхождатъ отъ пожертвованіе-то на промышленность-тъ и на земледѣліе-то за единъ прѣувеличенъ военнѣ системѣ. Послѣдны-тъ войны сѣ произвели единъ класъ хора безъ никакво брѣдѣлено занятіе, коѣто не желѣтъ да спечелѣтъ хлѣба си съ работѣ както испрѣди, и които чрѣзъ ученіе-то си и примѣра си распрѣсватъ лоша навичка между работническы-тъ классове на народъ-тъ. Отъ послѣдны-тъ побѣды на Германіѣ насамъ, промышленность-та и земледѣліе-то сѣ ся прѣнебрегли и сѣ пострадали. Земледѣліе-то е станѣло по-непроизводително, и туземна-та промышленность не може да прави вече съперничество съ чуждестраннѣ-тъ. Това положеніе на работы-тъ, казватъ Соціалисты-тъ, трѣбва да ся прѣобразува чрѣзъ общъ трудъ, чрѣзъ съдѣйствиѣ, чрѣзъ въздиганіе на народны фабрики и чрѣзъ употребленіе въ тѣхъ всѣхъ Германци които може да работятъ. Но за да ся тури този лѣкъ въ дѣйствиѣ, настояща-та военна система трѣбва да ся измѣни. Кога-то Германія ся освободи отъ тѣзи чумѣ, коѣто ѣ отнема пай-голѣмый-тъ источникъ за обогащаваніе, най-корава-тъ ѣ мѣжіе и младежи-тъ ѣ, тогава тя ще почне пакъ да благоденствува. Кашли-тъ трѣбва да ся прѣобърнѣтъ на фабрики, и войници-тъ да станѣтъ работници, а не да ся хранятъ отъ трудъ-тъ на другы-тъ. Тѣзи ученія сѣ ся распрѣнѣли и сѣ произвели много фанатицы. Онѣзи, които ги проповѣдватъ, откровенно обявляватъ че Императоръ-тъ силно поддържалъ Германскѣ-тъ военнѣ системѣ. Ако той ся махналъ, военна-та политика щѣла да ся напусне, и Князь Бисмаркъ щѣлъ или да ся оттегли отъ службѣ, или да ся обяви за едно миролюбиво и общественно развитіе.

Отъ горѣ-казано-то ся види че Германскы-тъ Соціалисты имали единъ опрѣдѣленъ програмъ и че тѣ были рѣшени да ѣ турятъ въ дѣйствиѣ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Минжлий-тъ четвъртъкъ часть-тъ около 2½ слѣдъ пладиѣ Конгресъ-тъ ся отворилъ. Князь Бисмаркъ слѣдъ като поздравилъ членове-тъ на Конгресъ-тъ, Контъ Андраши прѣдложилъ да ся даде прѣдсѣдательство-то на Князь Бисмарка, не само защото такъвъ былъ обычай-тъ, но отъ едно чувство на признателность и на почитаніе къмъ неговъ-тъ высокъ маждрость, и пожелалъ по-скоро-то оздравяніе на Императоръ Вилхелма. Князь Бисмаркъ пріель прѣдсѣдательство-то и пристѣпилъ до образуваніе-то на едно писалище.

Конгресъ-тъ рѣшилъ да пазн размышленія-та си съвѣтъ тайны. Освѣтъ общы-тъ засѣданія, той щѣлъ да има измежду и частны, за да ускори работы-тъ си.

Турскы-тъ пълномощници пріетигнали въ Берлинъ въ четвъртъкъ на 11 часть-тъ сутринь-тъ, и можали да пріежтсвувать при отваряніе-то на Конгресъ-тъ.

Гръцкы-тъ вѣстници отъ Атинъ не одобряватъ въздиганіе-то на самоуправны области въ Европейскъ Турціѣ. Тѣ прѣдлагають за конечно-то рѣшеніе на Источный-тъ въпросъ този планъ: На Портъ-тъ да ся остави Тракія до Балканъ-тъ и до Родопскы-тъ горы заедно съ Цариградъ и проливы-тъ; на Гръціѣ да ся дадѣтъ Македонія, Ипиръ, Тесалія, Критъ и другы-тъ Архипелажкы острови; Руманія да стане независима като запази цѣлость-тъ на земѣ-тъ си; Сърбіѣ и Чернагора да станѣтъ независимы съ уголѣненіе и поправленіе на границы-тъ имъ; а Босна, Херцеговина и Българія до Балканъ-тъ да станѣтъ Княжества подъ покровителство-то на една или на нѣколко Европейскы Силы. Друго рѣшеніе тѣ не пріемать.

Мемоаръ-тъ, който Гръцкый-тъ Силогосъ въ Цариградъ испратилъ до Конгресъ-тъ, ся обнародва вече въ мѣстны-тъ вѣстници. Той е много дългъ и не заслужва да го обнародваме въ листа си, защото повече-то отъ изложенія-та му сѣ безосновны и противорѣчушы. Като ся трудя да докаже исторически че Тракія и Македонія были населены съ чисты Еллины отъ незапамятны врѣмена, той казва че днесъ ако има Българи въ тѣзи области, тѣ не были притяжатели на земи, но прости работници. Той казва още че въ тѣхъ имало и 400,000 Гърци които говорили Българскый-тъ языкъ. За насъ тѣзи е една нова теорія. Като оставимъ всичко настранѣ, шый желаемъ да чуемъ отъ членове-тъ на този Силогосъ да ни обяснятъ какъ е было възможно щото тѣхны-тъ народъ, който ся хвали че има богатъ письменность и високо образованіе, и чевынжгы е просвѣщавалъ и продължава и до днесъ да просвѣщава не само близосѣдны-тъ си народы, но и най-отдалечены-тъ въ свѣтъ-тъ, да забрави съвѣтъ свой-тъ обработенъ языкъ и да пріеме языкъ-тъ на нѣколко невѣжы орачи и овчари, които отишли при него просто като работници.

Всѣкы-тъ Рускы чиновники, които слѣдъ подписаніе-то на миръ-тъ бѣхъ зели отпусъ да си отидѣтъ въ Русіѣ, пріели заповѣдъ да ся завърнѣтъ при полкове-тъ си. Генералъ Тотлебенъ поискалъ отъ Военно-то Министерство въ С. Петербургъ чиновники, които да за-

емать мѣста-та на умрѣлы-тъ въ послѣдно врѣме.

Г-нъ Нелидовъ, съвѣтникъ-тъ на Руско-то Посолство въ Цариградъ, и участникъ-тъ въ съставяніе-то на Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, който отъ нѣкое врѣме насамъ ся нампраше на отпусъ въ Германіѣ, ся повикалъ въ Берлинъ за да помага на Рускы-тъ пълномощници въ Конгресъ-тъ.

Споредъ *Kurie d' Oriant* Арменскый-тъ Григоріанскый патриархъ поискалъ позволеніе отъ В. Везиръ да отиде въ Берлинъ за да прѣдстави на Конгресъ-тъ желанія-та на Арменскый-тъ народъ. В. Везиръ му отговорилъ че негово-то ходеніе не е нужно, защото двама-та владици, които той пратилъ до Силы-тъ за сжжъ-тъ цѣль, можѣтъ да отидѣтъ и до Берлинъ. Той ся обѣщаль да ги прѣпорѣча на Турскы-тъ пълномощници за да имъ помогнѣтъ. Споредъ сжщый-тъ вѣстникъ този Патриархъ объявилъ въ петъкъ на народный-тъ Арменскый Съвѣтъ че той ималъ намѣреніе да направи едно пѣтешествіе въ Европѣ по причинѣ на недобро-то си здравіе, и му прѣдставилъ намѣстника си.

Споредъ *Тюрки* Критскы-тъ възстанници отказали на Англійскый-тъ Консулъ да сложѣтъ оружіе-то си додѣто не видѣтъ какъ ще ся рѣши тѣхна-та сждба въ Конгресъ-тъ.

Споредъ Европейскы-тъ вѣстници поголѣма-та часть отъ възстанници-тъ въ Родопскы-тъ горы състояла отъ Кърджали и Помацы. Между тѣхъ имало и много войници отъ Сюлейманъ пашовъ-тъ войскъ. Както ся види, Русскы-тъ още не сѣ ги смирили, защото тѣ продължава-ли да имъ противостоѣтъ съ оружіе.

Н. В. Султанъ-тъ тѣзи дни отправи единъ адресъ на Савфетъ паша, Великый-тъ Везиръ, въ който му благодарилъ за услуги-тъ, които направилъ на Державъ-тъ прѣзъ царуваніе-то на бащѣ му, на чичъ му, на брата му, и които продължавалъ да прави и сега прѣзъ негово-то царуваніе.

Турско-то Правителство извѣстѣва отъ сега че тѣжъ година то ще събира десяткъ-тъ отъ 100 гр. т. л.

Споредъ *Тюрки* Критскы-тъ Мусулмани подали на Портъ-тъ едно прошеніе, въ което ся протестирать противъ прієдиненіе-то на островъ-тъ имъ на Гръціѣ и противъ едно мѣстно самоуправленіе. Тѣ пріемать че Христіани-тъ въ него сѣ по-много, но тѣ были по-богати и притяжавали повече земи отъ тѣхъ.

Турскый-тъ посланникъ въ С. Петербургъ объявилъ официално че документъ-тъ, подписанъ отъ Савфетъ паша, днешный-тъ В. Везиръ, и обнародванъ въ всѣкы-тъ вѣстници, въ който Порта-та ся оплаква на Европейскы-тъ Силы че тя е подписала Договоръ-тъ на Св. Стефанъ подъ воененъ натискъ, не е истинскы, и че Порта-та никому не е пращала подобенъ документъ.

Извѣстіе. — Манолъ Гроздановъ отъ Куру Чешме махалеси (Софія) ся намира за сега въ Самсонъ, отдѣто Г-нъ Станиславъ Спанудъ ще го доведе въ Цариградъ на свои разноскы. Той умолява родители-тъ му да додѣтъ да си го приберѣтъ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Берлинъ, 31 Май. — Наслѣдникъ-тъ пріе пълномощници-тъ на всѣкѣ Державѣ отдѣлно.

Пълномощници-тъ ще засѣдавать въ Конгресъ-тъ по азбуквенный-тъ редъ споредъ име-то на Державы-тъ.

Обрядъ-тъ при отваряніе-то на Конгресъ-тъ ще бжде сжщый-тъ който станѣлъ въ Віенскый-тъ Конгресъ.

Князь Бисмаркъ ще ся избере за прѣдсѣдатель.

Конгресъ-тъ ся задѣлжава да пазн тайнѣ върху размышленія-та си.

Нѣкои Германскы вѣстници изразявать надеждѣ за сполукъ-тъ на Конгресъ-тъ и за поддържаніе-то на миръ-тъ.

Берлинъ, 1 Юній. — Отваряніе-то на Конгресъ-тъ станѣ днесъ около 2½ часть-тъ слѣдъ пладиѣ съ голѣмъ тържественность. Всѣкы-тъ пълномощници бѣхъ облѣчени въ юнформы-тъ си.

Віена, 1 Юній. — Полуофициалны-тъ вѣстници пріемать отваряніе-то на Конгресъ-тъ съ голѣмо задоволствіе и мыслятъ че миръ-тъ може да ся счита оше отъ сега като оздравенъ.

Лондонъ, 1 Юній. — Министръ-тъ на Поселенія-та въ едно угошеніе казалъ че Англія ще ся постараетъ щото Порта-та да запази нуждижъ-тъ независимость за упражненіе-то на върховижъ-тъ си власть.

Лондонъ, 2 Юній. — Глобъ обнародва единъ мемоаръ, споредъ който Англія си запазва право-то да поиска въ Конгресъ-тъ участіе-то на Европѣ въ управленіе-то на Българіѣ. Англія и Русія были съгласны за Дарданелы-тъ и Босфоръ-тъ да си останѣтъ тѣй както сѣ были до сега.

Берлинъ, 2 Юній. — Наслѣдникъ-тъ на Германскый-тъ престолъ далъ едно угошеніе на членове-тъ на Конгресъ-тъ. Той имъ благодарилъ въ него за желанія-та имъ за по-скоро-то оздравяніе на Августѣйшія му баща, и изразилъ, въ име-то на Императоръ-тъ, най-искренно-то желаніе да види усилія-та имъ да ся увѣнчаѣтъ чрѣзъ едно общо споразумѣніе, което ще бжде най-добры-тъ залогъ за всеобщый-тъ миръ. Азъ піѣхъ, казалъ Князь-тъ на свѣршваніе, за владѣтели-тъ на Правителства-та които ся прѣдставляють въ Конгресъ-тъ.

Берлинъ, 2 Юній. — Увѣрявать че Руманскы-тъ прѣдставители щѣли да искать на Конгресъ-тъ повышеніе-то на Князь Карла на чинъ-тъ Великый Дукъ.

Германія ся обѣщава да подкрѣпи другы-тъ Силы, ако ся подигне въ Конгресъ-тъ въпросъ-тъ за освобожденіе-то на Евренъ-тъ въ Руманіѣ.

Берлинъ, 2 Юній. — Притяжатели-тъ на Турскы фондове искали отъ Конгресъ-тъ и тѣхны-тъ пары да ся включѣтъ въ обезщетеніе-то на войнѣ-тъ.

Парижъ, 3 Юній. — Персія иска да ся пріеме въ Конгресъ-тъ за основаніе че той ще ся занимава съ въпросы които доста досягѣтъ Персійскы-тъ интересы. Персійскый-тъ посланникъ въ Лондонъ трѣгнѣлъ отъ Парижъ за Берлинъ за да подкрѣпи исканіе-то на Персійскый-тъ В. Везиръ, който вече писалъ върху този прѣдмѣтъ на Князь Бисмарка, на Князь Горчакова, на Контъ Андраши и на Лордъ Салisbury. Въ писмо-то си до послѣднія, той му напомнилъ за обѣщанія-та дадены на Персіѣ, ако тя остане неутрална.

Берлинъ, 3 Юній. — Нищо точно оше не е извѣстно за расположенія-та на Силы-тъ върху Источный-тъ Въпросъ. Увѣрявать че отдалечаваніе-то на Русскы-тъ и на Англичаны-тъ отъ Цариградъ ся

разисквало прѣдварително. Конгресъ-тъ не ще трае дълго врѣме; една международна комисія ще ся назначи по-слѣ която ще засѣдава въ Цариградъ за да распореди мѣстны-тъ работы.

Второстепенны-тъ Силы не ще ся пріемать въ Конгресъ-тъ.

Віена, 3 Юній. — Отъ Берлинъ ся вѣдѣтъ до *Политише Кореспонденцъ* че прѣговори-тъ, които станѣли между Контъ Андраши и Контъ Шувалова, ако не ста примирителны, не надминувають щото-то обличеніе; отъ това заключава чѣ нѣкои отъ точки-тъ обнародваны въ *Глобъ* сѣ точны. Въ Берлинъ ся вѣдѣтъ чѣ споразумѣніе-то между Англіѣ и Персіѣ не е по-напрѣдѣло отъ споразумѣніе-то между Австріѣ и Русіѣ.

Лондонъ, 4 Юній. — *Обзрѣваръ* увѣрява чѣ споразумѣніе-то между Русіѣ и Австріѣ е пълно.

Парижъ, 4 Юній. — Отъ Рагузъ ся вѣдѣтъ чѣ една борба ся появила между Турцы-тъ и Черногорцы-тъ.

Берлинъ, 4 Юній. — Русія ся въ расположена да оттегли войскы-тъ отъ Румели, ако Турцы-тъ испраздятъ Варнѣ и Шумень.

Никоя Сила нѣма прѣвостепенны-тъ интересы въ въпросъ-тъ за Бесарабіѣ.

Слукъ-тъ че Гърція искала да и уступѣ една часть отъ Турскъ-тъ мѣж ся опровергава.

Берлинъ, 5 Юній. — Въ частны-тъ сѣданія на членове-тъ на Конгресъ-тъ сѣ появили мжнотія за испраздуваніе-то на Шумень и Варнѣ, което Турцы-тъ отказвають да направѣтъ по причинѣ че Русія не испълнила условія на Договоръ-тъ на Св. Стефанъ. Мого Силы ся вѣждѣтъ да сподѣлять щото-то мнѣніе; тѣ искали щото Руманія ся задѣлжи да не занимава тѣхны-тъ пріесты при испраздуваніе-то имъ.

Берлинъ, 5 Юній. — Днешно-то засѣданіе на Конгресъ-тъ траяло отъ 2 до 5 часть-тъ. Князь Горчаковъ пріежтсвувалъ въ него. Въ него сѣ ся занимали съ работы-тъ на Българіѣ.

Лондонъ, 5 Юній. — Въ Камарѣ-тъ Лордове-тъ и въ Камарѣ-тъ на Прѣдвители-тъ ся объявило чѣ мемоаръ-тъ, обнародванъ въ *Глобъ*, като изясненіе на прѣдставленъ-тъ политикъ, не былъ пѣкъ и слѣдователно той былъ неточенъ.

Берлинъ, 6 Юній. — Конгресъ-тъ вчерашно-то си засѣданіе не ся занемѣвалъ съ Българіѣ. Той разисквалъ мо дали Гърцы-тъ прѣдставители трѣба да ся пріемать въ разискванія-та.

Берлинъ, 6 Юній. — Днесъ, вторы пълномощници-тъ на Англіѣ и Австріѣ имали съ Контъ Шувалова важны прѣговори за Българіѣ. Конгресъ-тъ почне разискваніе-то на този въпросъ въ утрѣшно-то си засѣданіе, срѣдѣ мысли ся че Франція и Англія сѣ гопріятны къмъ пріеманіе-то на Гръцы въ Конгресъ-тъ.

Лѣкари-тъ объявили чѣ ся изисква дълго врѣме за свѣршенно-то выздѣваніе на Германскый-тъ Императоръ.

Лондонъ, 6 Юній. — Едно прѣдвѣненіе ся прѣдставило въ Камарѣ-тъ Прѣдставители-тъ, което изразявало бокъ сѣрбъ чѣ Англійско-то Правителство станѣло участникъ въ отнема-то на една часть отъ Руманскъ-тъ мѣжъ противъ желаніе-то на Англійскый народъ.

Издава ся отъ Американско-то Евангелистическо Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ. Въ Американъ-Халъ.

Въ Печатницѣ-тъ на А. Х. Бояджиевъ.